

Содржина:

ВАСИЛ ИВАНОВСКИ ВО МАКЕДОНСКОТО НАЦИОНАЛНООСЛОБОДИТЕЛНО ДВИЖЕЊЕ ВО XX ВЕК, 5–42.

МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ ВО МИНАТОТО И СЕГА, 43.

Наместо предговор, 43–46.

Глава прва

МАКЕДОНСКАТА НАЦИЈА И МАКЕДОНСКАТА НАЦИОНАЛНА СВЕСТ, 47.

Што е нација, 47.

Буржоаски теории за нацијата, 47–49.

Маркс-Лениновата теорија за нацијата, 49–50.

Појава, развој и загинување на нацијата, 50–52.

Род, племе, раса, народ, човештво, нација, 52.

Што е род?, 52.

Што е племе?, 53.

Што е раса?, 53–54.

Што е народ?, 54–55.

Што е човештво?, 55–56.

Нација, национално поробени народи, национални малцинства, национални групи и националности, 56–58.

Што подразбираме под „националност“, 58.

Глава втора

ИСТОРИСКАТА ВИСТИНА, 59.

Најстарата историја на Македонија, 59–60.

Древна Македонија. Првата македонска држава, 60–66.

Средновековна Македонија. Навлегувањето на Словените. Втората македонска држава – Славинија, 66–73.

Глава трета

МАКЕДОНСКАТА НАЦИОНАЛНА ПЕРИОДБА ВО XVIII И XIX ВЕК, 75.

Економската и политичката положба во Турција до крајот на XVIII век. Појава на трговскиот капитал, развој на градовите. Трговци и занаетчији, 75–78.

Положбата во XIX век. Економскиот преврат во земјоделското стопанство.

Националноослободителните борби – ослободувањето на Србите, Грците и на Бугарите, 78–82.

Националната преродба на македонскиот народ. Економските, политичките и културните претпоставки. Ролјата на соседните балкански народи за несамостојниот карактер на македонската национална преродба во текот на првиот период до ослободувањето на Бугарија. Вториот период и неговиот самостоен карактер, 82–87.

Глава четврта

БОРБАТА ЗА КУЛТУРНА (ДУХОВНА) СЛОБОДА, 89.

Како да го разбираме преплетувањето на македонската и на бугарската преродба, 89–90.

Македонските народни будители и народни просветители. Најрани пројави на македонската национална свест. Ролјата и значењето на македонските народни будители, 91–95.

Развитокот на училишното дело во Македонија. Заедничката борба со Бугарите— почеток на тесно преплетување на двете национални преродби. Бугарскиот јазик се налага во училишната книжнина и го изместува македонскиот јазик. Последиците од тоа за македонската национална преродба, 95–100.

Црковното прашање. Борбата за негово разрешување е повисок степен на националната свест и највисок момент во преплетувањето на бугарската и македонската национална преродба. Нови појави за самостојниот македонски карактер на македонската преродба, 100–109.

Вториот период на македонската национална преродба. Новите историски услови на националниот развиток по ослободувањето на Бугарија. Делото на Лозарите - неговата ролја и значење за самостојниот карактер на македонското национално изградување, 109–114.

Глава петта

**БОРБА ЗА ПОЛИТИЧКА (НАЦИОНАЛНА) СЛОБОДА, 115.**

Двете судбински десетлетија и нивното историско значење, 115–116.

Социјално-економски и политички претпоставки на револуционерната борба.

Економскиот развој на Турција во втората половина на XIX век. Режимот на капитулациите и положбата на занаетчиите и на селаните во Македонија, 116–124.

Глава шеста

**ВОЈНИТЕ ВО ТЕКОТ НА 1912-1918 ГОДИНА, 125.**

Опаѓање на националниот дух кај македонскиот народ. Засилување на туѓите пропаганди во Македонија, 125–128.

Револуционерниот преврат на младотурците во 1908 година, уриетот. Образувањето на македонската федеративна партија. Последни усилби за одбегнување на војната.

Избувнување на Балканската војна, 128–134.

Меѓусојузничка војна. Првата катастрофа. Букурешкиот договор. Поделбата на Македонија. Првата голема империјалистичка војна, 134–138.

Глава седма

**НОВАТА МАКЕДОНСКА ПРЕРОДБА**

Отрезнување на македонскиот народ од една заблуда. Револуционизирање на масите по војната, 139–142.

Први пројави на стихиско национално самоосознавање на Македонците по војните, 142–149.

Како нашите стари врховисти и нови фашисти се приспособуваат кон народот што се револуционизира и кон национално освестување, 149–157.

Обединувањето на македонското ослободително движење. Мајскиот манифест.

Предавниците на македонското дело. Создаваше на ВМРО (Обединета), 157–167.

Работниците во нашето движење се носители на најизбистреното македонско национално сознание. Новите народни просветители. Движењето официјално и дефинитивно застанува на гледиштето дека Македонците се одделна нација, 167–181.

Глава осма

**ВТОРАТА ИМПЕРИЈАЛИСТИЧКА ВОЈНА И МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ**

Германското навлегување на Балканот. Предавството на бугарската влада. Југославија сироти војната од 27 март, 183–186.

Војната. Причините за брзиот разгром на Југославија. Настроението на македонскиот народ и одбраната на Југославија, 186–188.

Како ги пречека македонскиот народ германско-бугарските војски. Положбата по доаѓањето на бугарските војски (власт). Првите разочарувања. Германско-советската војна и првите прогонувања, 188–190.

Засилуваше на економско-политичкиот гнет над македонските народни маси.

Разочарувањето на македонските народни маси минува во омраза против фашистичката бугарска власт. Националното самоосознавање на македонските народни маси. Партизанското движење и преродбата на илинденските традиции, 190–192.

Кулминационата точка; засилените престапнички постапки на бугарската фашистичка полициска власт (измачувања, убивања, затвори, масовни интернирања); разрастување на македонското национално револуционерно движење - масовно партизанско учество. Завршниот процес за создавањето и оформувањето на македонскиот народ како нација. Поставени темелите на македонската федерална држава, 192–201,

Глава деветта

КАРАКТЕРОТ НА МЛАДАТА МАКЕДОНСКА ДРЖАВА, 203.

Зошто македонскиот народ најсетне победи, 203–205.

Народниот карактер на македонската држава, 205.

а. Аграрното прашање, 205–210.

б. Работничкото прашање, 210–213.

в. Политичките барања на работниците, 213–214.

г. За правата на народните националности во Македонија, 214–218.

Условите во кои се решава македонското прашање. Македонскиот народ денес во огнот на Втората светска војна ја создава својата слободна држава, 218–219.

За соединувањето на македонскиот народ, 219–228.